

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 2016

гр. Бургас, 17.12.2021 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС, I ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ,
в закрито заседание на седемнадесети декември през две хиляди двадесет и
първа година в следния състав:

Председател: Мариана Г. Карастанчева

Членове: Пламена К. Георгиева Върбанова
Кристиян Ант. Попов

като разгледа докладваното от Кристиян Ант. Попов Въззивно частно
гражданско дело № 20212100501770 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава Двадесет и първа „Обжалване на
определенията“, чл.274 и сл. ГПК. Образувано е по частна жалба, подадена от
„Изпълнителна агенция по рибарство и аквакултури“, гр. Бургас, ул. „Княз
Ал. Батенберг“ № 1, представлявана от изпълнителния директор – доц. д-р
Галин Николов, чрез процесуален представител юрк. П. Петров.

Обжалвано като незаконосъобразно е Определение № 269298 от
05.08.2021 г. по гр. д. № 958/2021 г. по описа на Районен съд Бургас, с което
на основание чл. 262, ал. 2, т. 2 ГПК е върната въззивна жалба с вх. № 279245
от 09.07.2021 г. подадена от „Изпълнителна агенция по рибарство и
аквакултури“, с която е обжалвано Решение № 260863 от 15.06.2021
постановено по гр. д. № 958/2021 г. по описа на Районен съд Бургас., тъй като
не са изпълнени указанията на администриращия съд за конкретизиране на
оплакванията и за представяне на доказателства за внесена държавна такса.

Жалбоподателя твърди, че обжалваното определение е
незаконосъобразно, тъй като въззивната жалба била подадена в срок, а
указанията на администриращия съд за отстраняване на нередовностите били
отстранени в срок. В законоустановения срок Изпълнителна агенция по
рибарство и аквакултури била подала допълнение на въззивната и платежно
нареждане за внесена държавна такса. Двата документа били изпратени по
електронна поща и били подписани с електронен подпис. Искане се отмяна на
обжалваното определение и придвижване на подадената въззивна жалба.

Постъпил е отговор на частната жалба от „ЕМ ОИЛ“ ЕООД, ЕИК
115947999, който твърди, че частната жалба е неоснователна. Излага
съображения, че следва да се приложи разпоредбата на чл. 62, ал. 4 ГПК,
според която електронното изявление, с което се извършва процесуално
действие, се смята за получено от съда, до който е адресирано, с

постъпването му в системата на единния портал за електронно правосъдие. Този ред не бил спазен и не следвало да се счита, че въззивната жалба и платежното нареждане са надлежно подадена по електронен път. Излага допълнителни съображения, че електронния подпис е положен след изтичане на работното време на съда и не било доказано, че документът е прието в електронната система на съда до края на работния ден. Моли за оставяне без уважение подадената частна жалба.

Частната жалба е процесуално допустима като подадена от лице с правен интерес, в срока по чл. 275, ал.1 ГПК и срещу подлежащ на обжалване акт по смисъла на чл. 274, ал. 1, т. 1 ГПК.

За да се произнесе по жалбата, настоящият съдебен състав обсъди доказателствата по делото, във връзка с доводите на страните, при което приема от фактическа и правна страна следното:

По гр. дело № 958/2021 г. по описа на БРС е постановено Решение № 260863/15.06.2021 г., с което е установено задължение на Изпълнителна агенция по рибарство и аквакултури за сумата от 269,07 лева, представляваща неустойка за забавено плащане по фактура № 3692/12.12.2019 г., дължима за периода 22.02.2020 г. - 29.04.2020 г., 28,75 лева, представляваща неустойка за забавено плащане по фактура № 3710/16.12.2019 г., дължима за периода 22.02.2020 г. - 02.03.2020 г., 8,95 лева, представляваща неустойка за забавено плащане по фактура № 3714/15.01.2020 г., дължима за периода 22.02.2020 г. - 02.03.2020 г. и 182,95 лева, представляваща неустойка за забавено плащане по фактура № 3801/19.05.2020 г., дължима за периода 05.07.2020 г. - 04.11.2020 г., ведно със законната лихва върху главницата от 297,48 лева по фактура № 3801/19.05.2020 г. за периода 05.11.2020 г. - 02.12.2020 г., за които суми има издадена Заповед №260702/06.11.2020 г. за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК по ч.гр.д.№7008/2020 г. по описа на РС-Бургас, както и направените разноски от ишца ведно с адвокатски хонорар. Недоволна от постановеното решение ИАРА е подала в срок въззивна жалба. С определение Районен съд - Бургас е дал указания за заплащане на дължима държавна такса от 12, 50 лв. , както и да се допълни жалбата. Уточнението на жалбата заедно с платежното нареждане са изпратени по електронна поща, като същите са подписани с квалифициран електронен подпис на лице представляващо ИАРА, като е приложено и пълномощно. За изпращането на електронното съобщение с приложените документи е използван електронния адрес: rsb_grd@mbox.contact.bg. Електронния документ е подписан с електронен подпис на 02.08.2021г. в 23:47 ч. Електронното съобщение е изпратено на 02.08.2021 г. в 23:50 ч., като същото е получено в информационната система на съда на същата дата.

Спорният по настоящото дело въпрос е досежно възможността електронното изявление, с което се извършва процесуално действие, да се изпраща по електронна поща или е процесуално законосъобразно единствено подаването му в системата на Единния портал за електронно правосъдие. Възражението на ответника по частната жалба, а и веротно съображенията на

първоинстанционния съд, се основават на стриктното тълкуване на законовата разпоредба на чл. 62, ал. 4 ГПК, според което процесуалните действия в електронна форма следва да се адресират до съда единствено, чрез системата на ЕПЕП. Това разбиране не може да бъде споделено, а чл. 62, ал. 4 ГПК следва да се тълкува систематично с нормите от Глава единадесета "а" и най-вече с чл. 102б ГПК (Нов - ДВ, бр. 110 от 2020 г., в сила от 30.06.2021 г.). Последната има обобщаващо значение и предвижда задължение за съдилищата да приемат процесуалните действия извършени в електронна форма. В чл. 102б, ал. 2 и в чл. 102ж ГПК са предвидени изискванията за завършеност и валидност на процесуалните действия електронната форма. Когато тя е спазена имаме налице валидно процесуално действие и съдът е длъжен да го вземе предвид. Настоящия случай е точно такъв, тъй като са спазени изискванията на ЗЕДЕУУ за наличието на електронен документ – допълнението към въззивната жалба и платежното нареждане на внесена държавна такса, които са подписани с КЕП.

Съобразно дадената уредба в чл. 5 ЗЕДЕУУ адресат на електронното изявление може да бъде лице, което по силата на закон е длъжно да получава електронни изявления или за което въз основа на недвусмислени обстоятелства може да се смята, че се е съгласило да получи изявлението в електронна форма. По вече изложените доводи, за периода след 30.06.2021 г. е налице предвидено законово задължение за съдилищата за приемане на процесуални действия в електронна форма от страните, включително подаване на жалби, чрез електронни изявления на електронен адрес на съда. В настоящия случай е използван официалния електронен адрес, публикуван на интернет страницата на БРС и е налице валидно процесуално действие в електронна форма.

По отношение на въпроса дали процесуалното действие в електронна форма е извършено в срок следва да имаме предвид практиката на върховната съдебна инстанция обективизирана в Определение № 60409 от 22.11.2021 г. на ВКС по ч. т. д. № 2289/2021 г., I т. о., ТК; Определение № 415 от 2.07.2015 г. на ВКС по ч. гр. д. № 3390/2015 г., III г. о., ГК и Определение № 60341 от 27.09.2021 г. на ВКС по ч. т. д. № 1878/2021 г., II т. о., ТК, според която, съгласно редакцията на чл. 62 ГПК /ДВ, бр. 59/2007 г. / извършеното от страната процесуално действие чрез електронна поща представлява използване на електронна пощенска услуга, т. е. представлява подаване на документ по електронен път, който е разрешен от закона начин за осъществяване на процесуални действия по ГПК и съгласно ЗЕДЕУУ. Поради това администриращия съд неправилно е приел, че срокът за отстраняване на нередовностите на въззивната жалба е бил пропуснат, тъй като същата е подадена след работното време на съда. БРС не е съобразил, че подаването на документ чрез електронна поща, подписан с КЕП, представлява използване на електронна пощенска услуга, което не е изключена от приложното поле на чл. 62, ал. 2, изр. 1 ГПК и в този случай подаването може да е след работното време на съда. Ограничението по чл. 62, ал. 1, изр. 2 ГПК относно извършване на действие или представяне на нещо в съда има предвид фактически осъществяване на това действие на място в съда, само в който случай е от

значение работното време на съда. Поради това не следва да се прилага разпоредбата на чл. 62, ал. 4 ГПК и възражението на въззиваемия е неоснователно. Приложимият текст на процесуалния закон по отношение на срока е чл. 62, ал. 2 ГПК. Това разрешение е в съответствие и с принципа, последователно прилаган в българската съдебна практика, че винаги когато процесуалните действия се извършват дистанционно от значение за срочността на действието е кога е изпратено изявлението по пощата, а не кога е получено в съда. Този принцип следва да намери приложение и при бъдещото приложение на правилата за процесуалните действия в електронна форма.

Предвид изложеното, обжалваното определение следва да бъде отменено, а делото следва да бъде върнато на първоинстанционния съд за продължаване на съдопроизводствените действия по администриране на въззивната жалба.

Съобразно разпоредбата на чл. 274, ал. 4 ГПК въззивното определение е окончателно.

Така мотивиран Бургаския окръжен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ Определение № 269298 от 05.08.2021 г. по гр. д. № 958/2021 г. по описа на Районен съд Бургас.

ВРЪЩА делото на Бургаски районен съд за продължаване на съдопроизводствените действия по администриране на подадената от Изпълнителна агенция по рибарство и аквакултури – Бургас въззивна жалба с вх. № 279245 от 09.07.2021 г.

Определението не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____